

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216305
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2112216305.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľky: A.. A. X., narodená XX.X.XXXX, P. XXX, proti odporcovi: Reichservice s.r.o., IČO 44 383 096, Halenárska 3, Trnava, právne zastúpený: Mgr. Peter Odehnal, advokát, Hlavná 42, Trnava, o neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru a iné, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 702,51 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť štátu náhradu trov konania v sume 712,05 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku Okresnému súdu Trnava.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 13.8.2012 doručeným súdu dňa 13.8.2012 v spojení s doplnením návrhu zo dňa 3.9.2012 doručeným súdu dňa 3.9.2012 a zo dňa 2.2.2013 doručeným súdu dňa 5.2.2013 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že skončenie pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporcom je neplatné, uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy od 25.7.2012 do 31.8.2012 v sume 430,04 eura.

Podaním zo dňa 2.2.2013 doručeným súdu dňa 5.2.2013 navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu v časti náhrady mzdy tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy od 25.7.2012 do 31.1.2013 v sume 2.184,19 eura, ktorú zmenu návrhu pripustil súd uznesením číslo konania 10Cpr/2/2012-47 zo dňa 6.2.2013.

Podaním zo dňa 3.6.2013 doručeným súdu dňa 4.6.2013 navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu v časti náhrady mzdy tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy od 25.7.2012 do 31.5.2013 v sume 3.587,51 eura, ktorú zmenu návrhu pripustil súd uznesením číslo konania 10Cpr/2/2012-763 zo dňa 19.6.2013.

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 13.8.2012, s Doplnením návrhu zo dňa 3.9.2012, s Vyjadrením odporcu zo dňa 16.10.2012, so Zmenou návrhu zo dňa 2.2.2013, s Vyjadrením navrhovateľky zo dňa 12.2.2014, výsluchom navrhovateľky, výsluchom konateľa odporcu, výsluchom znalca U.. U. E., znaleckým dokazovaním, oboznámením sa z listinnými dôkazmi, a to

najmä s Pracovnou zmluvou zo dňa 14.3.2012, so Žiadosťou o pridelenie práce zo dňa 23.7.2012 s podacím lístkom, s Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012, s Potvrdením o urobení trestného oznámenia zo dňa 27.7.2012, s Výplatnými páskami navrhovateľky za apríl 2012, za mája 2012, s Odpoveďou o ukončení inšpekcie práce zo dňa 28.8.2012, s Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trnave číslo ČVS: ORP-2438/O2-TT-TT-2012 zo dňa 8.10.2012, so Znaleckým posudkom číslo 1/2014 zo dňa 14.1.2014, ako i s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka v konaní uviedla, že návrhom sa domáha neplatnosti Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 uzatvorenej medzi účastníkmi konania z dôvodu, že odporca ňou skončil pracovný pomer bez toho, aby ju informoval a podpísal na dohode o skončení pracovného pomeru nie je pravým podpisom navrhovateľky. Pracovný pomer vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 14.3.2012, bol dohodnutý na dobu neurčitú a navrhovateľka pracovala u odporcu na pozícii fakturantky. Začiatkom júna 2012 informovala navrhovateľka konateľa odporcu, že by chcela koncom mesiaca jún 2012 zo zamestnania odísť, na čo jej konateľ odporcu povedal, že s tým nemá žiadny problém, a že sa koncom júna 2012 dohodnú. Koncom júna 2012 čakala navrhovateľka, že ju bude konateľ odporcu informovať, kedy a akým spôsobom skončia pracovný pomer a keď jej nič nepovedal, pokračovala navrhovateľka od 1.7.2012 v práci. Navrhovateľka chodila do práce až do 23.7.2012, v mesiaci júl 2012 dňa 17.7.2012 čerpala jeden deň dovolenku. Dňa 18.7.2012 po čerpaní jedného dňa dovolenky navrhovateľka nastúpila do práce a v tento deň jej kolegyňa P. K. povedala, že ju konateľ odporcu odhlasuje u účtovníčky zo sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne. V tento deň išla navrhovateľka na sociálnu a zdravotnú poisťovňu, kde jej potvrdili, že je odhlásená aj zo sociálnej, aj zo zdravotnej poisťovne. Dňa 23.7.2012 prišla navrhovateľka do zamestnania a konateľ odporcu chcel, aby podpísala dohodu o skončení pracovného pomeru k 30.6.2012, čo odmietla, potom ju konateľ odporcu za rameno vyviedol z kancelárie. Následne navrhovateľka doručila odporcovi dňa 25.7.2012 žiadosť o pridelenie práce.

Konateľ odporcu v konaní uviedol, že navrhovateľka je ich bývalou zamestnankyňou, ktorá u nich pracovala od 14.3.2012 s trojmesačnou skúšobnou dobou do 14.6.2012 na pozícii fakturantka a vykonávala tiež asistenčné práce pre vyššie postavených ľudí vo firme. Dňa 14.6.2012 prišla za ním navrhovateľka a oznámila mu, že je posledný deň v práci, a že v uvedený deň končí pracovný pomer, nakoľko jej to zákon umožňuje. Konateľ odporcu ju vyzval, aby mu predložila vykonanú prácu za predchádzajúci mesiac, na čo mu navrhovateľka povedala, že ju nemá hotovú, a že je ochotná zostať u nich pracovať do 30.6.2012, keďže od 1.7.2012 má novú prácu. Následne na to oslovil konateľ odporcu zamestnankyňu pani P. K. a oznámil jej, že navrhovateľka chce u nich skončiť, a či nepozná niekoho, koho by mohli vziať na pozíciu navrhovateľky, keďže sa s navrhovateľkou dohodol na skončení pracovného pomeru ku dňu 30.6.2012. Následne na miesto navrhovateľky nastúpila pani A. B., ktorá pracuje u odporcu dodnes. S navrhovateľkou sa konateľ odporcu dohodol na skončení pracovného pomeru ku dňu 30.6.2012 s tým, že si dokončí prácu. Dňa 28.6.2012 predložil konateľ odporcu navrhovateľke dohodu o skončení pracovného pomeru, dal ju navrhovateľke a požiadal ju, aby ju podpísala a doručila mu ju. Dňa 29.6.2012 prišla za konateľom odporcu osobne do kancelárie navrhovateľka a dala mu podpísanú dohodu o skončení pracovného pomeru. Navrhovateľka pre odporcu pracovala do 30.6.2012. Navrhovateľka sa na pracovisku po 30.6.2012 ešte pár krát objavila a žiadala konateľa odporcu, aby ju prijal späť do zamestnania, keďže nová práca jej nevyšla, čo on rozhodne odmietol. Nie je pravdou, že navrhovateľka od 1.7.2012 do 23.7.2012 pracovala naďalej u odporcu, nevykonávala žiadne práce pre odporcu.

Zo Znaleckého posudku číslo 1/2014 zo dňa 14.1.2014 vypracovaného O.. U. E., znalcom z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo, vyplýva, že podpis navrhovateľky na Dohode o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 je vlastnoručným - pravým podpisom navrhovateľky.

Znalec U.. U. E. v konaní uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku a plnom rozsahu sa ho pridrižiava. V znaleckom posudku použil rozlišovaciu metódu, ktorá je bežne zaužívaná u písomoznalcov, a to na základe porovnávacích materiálov - sporný podpis na jednej strane a porovnávacie podpisy pisateľky na druhej strane. V prvom rade porovnával, či podpis je pravý alebo nepravý. Už z prvého pohľadu sa mu zdalo, že ten podpis je pravý a táto časť sa nazýva predbežné skúmanie, v ktorom predbežnom skúmaní vyslovuje znalec svoju hypotézu. Táto hypotéza nie je konečným záverom znaleckého posudku, ale je určitým predpokladom. V druhej skupine skúmania, t. j. hĺbkové skúmanie,

podrobne znalec porovnával sporný podpis na strane jednej a pravé podpisy na strane druhej a popisoval všetky znaky, je ich asi 50. Rozlišovacia metóda spočíva vo všeobecnosti v tom, že sa porovnávajú znaky podpisov. Použité technické prostriedky sú zväčšovacie mikroskopy používané v kriminalistike, a to s 10 x zväčšením, 50 x zväčšením a 70 x zväčšením.

Predmetom konania je určenie, že skončenie pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľkou a odporcom je neplatné a uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy od 25.7.2012 do 31.5.2013 vo výške 3.587,51 eura.

Podľa ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 60 ods. 1 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

Podľa ustanovenia § 60 ods. 2 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov organizačných zmien.

Podľa ustanovenia § 77 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Podľa ustanovenia § 80 Zákonníka práce platného a účinného ku dňu uzatvorenia dohody pri neplatnej dohode o skončení pracovného pomeru sa postupuje pri posudzovaní nároku zamestnanca na náhradu ušlej mzdy obdobne ako pri neplatnej výpovedi danej zamestnancovi zamestnávateľom. Zamestnávateľ nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody pre neplatnosť dohody.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že medzi účastníkmi konania vznikol dňa 14.3.2012 pracovnoprávny vzťah na základe pracovnej zmluvy uzavretej písomne dňa 14.3.2012 medzi účastníkmi konania s tým, že navrhovateľka pracovala u odporcu v pracovnom zaradení fakturantka. Miesto výkonu práce bolo Farárske 27, Trnava. Dňa 27.7.2012 bola navrhovateľke doručená dohoda o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce uzavretá písomne v Trnave dňa 29.6.2012 medzi účastníkmi konania s tým, že pracovný pomer sa končí dňom 30.6.2012. Listom zo dňa 23.7.2012 doručeným odporcovi dňa 25.7.2012 žiadala navrhovateľka odporcu o pridelovanie práce z dôvodu, že jej nebola doručená žiadna výpoveď z pracovného pomeru a tiež nebola uzatvorená dohoda o skončení pracovného pomeru. Návrhom zo dňa 13.8.2012 doručeným súdu dňa 13.8.2012 v spojení s doplnením

návrhu zo dňa 3.9.2012 doručeným súdu dňa 3.9.2012 a zo dňa 2.2.2013 doručeným súdu dňa 5.2.2013 sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a zaplatenia náhrady mzdy.

Ak zamestnanec alebo zamestnávateľ chce, aby nenastali právne účinky vyplývajúce zo skončenia pracovného pomeru, musí v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, podať na súd návrh na určenie, že právny úkon smerujúci k skončeniu pracovného pomeru je neplatný. Dvojmesačná lehota na uplatnenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou je tak lehotou prekluzívnou i lehotou hmotnoprávnou. Pracovný pomer navrhovateľky u odporcu sa mal skončiť dňa 30.6.2012 v zmysle dohody o skončení pracovného pomeru. Navrhovateľka doručila návrh na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru tunajšiemu súdu dňa 13.8.2012. Keďže posledným dňom lehoty na uplatnenie práva navrhovateľky bol deň 30.8.2012, ktorý pripadol na štvrtok, skutkové zistenia tak svedčia záveru, že nárok navrhovateľky bol uplatnený včas.

Predmetom sporu bola predovšetkým skutočnosť, či bol pracovný pomer navrhovateľky u odporcu skončený písomnou dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012. Navrhovateľka uvádzala, že jej pracovný pomer u odporcu trvá, že písomnú dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 nikdy nepodpísala. Odporca sa bránil tvrdením, že pracovný pomer navrhovateľky u odporcu bol skončený ku dňu 30.6.2012 práve písomnou dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012. Navrhovateľka sa domáha v konaní určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 z dôvodu, že jej podpis na uvedenej dohode nie je jej pravým podpisom. Ani navrhovateľka, ani odporca, netvrdili, že by bol pracovný pomer navrhovateľky u odporcu skončený iným spôsobom, či ústne alebo konkludentne. Odporca žiadal návrh na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zamietnuť z dôvodu, že písomnú dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 považuje za platne uzatvorenú.

Základnou otázkou, ktorú bolo nevyhnutné v konaní vyriešiť v súvislosti s požiadavkou na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012, bola otázka, či podpis navrhovateľky na predmetnej dohode je jej pravým podpisom. Za týmto účelom bolo v prejednávanej veci vykonané znalecké dokazovanie. Zo Znaleckého posudku číslo 1/2014 zo dňa 14.1.2014 vypracovaného O. U. E., znalcom z odboru písmostnalectvo, odvetvie ručné písmo, vyplýva, že podpis navrhovateľky na Dohode o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 je jej vlastnoručným - pravým podpisom. Zo skutkových zistení jednoznačne vyplynulo, že navrhovateľka vlastnoručne podpísala dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012, teda urobila prejav vôle smerujúci ku skončeniu pracovného pomeru dohodou. Jediným dôvodom neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 bola podľa navrhovateľky skutočnosť, že jej podpis na predmetnej dohode bol sfaľšovaný, ktorá skutočnosť však nebola v konaní preukázaná. Práve naopak v konaní bolo zistené, že uvádzaný dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru nie je daný, teda že dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 bola uzatvorená platne a má všetky zákonom predpokladané náležitosti. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že požiadavka navrhovateľky na určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012 nie je opodstatnená, a preto návrh v časti o určenie jej neplatnosti zamietol považujúc ho za nedôvodný.

Navrhovateľka namietala správnosť vyhotoveného Znaleckého posudku číslo 1/2014 zo dňa 14.1.2014 a žiadala doplniť dokazovanie novým znaleckým posudkom z odboru písmostnalectvo. Navrhovateľka poukazovala na to, že predmetný znalecký posudok neobsahuje dôležité súčasti, že znalec vyvodil svoje závery bez odborného skúmania, že znalecký posudok neobsahuje relevantnú dôkazovú časť, že znalec nepoužíva metódy uznávané písmostnaleckou obcou a nevyužíva technické prostriedky. K týmto výhradám navrhovateľky sa vyjadril znalec ústne, keď uviedol, že pri znaleckom skúmaní použil rozlišovacia metódu a zrovnával sporný podpis navrhovateľky na jednej strane a porovnávacie podpisy navrhovateľky na druhej strane. Pri porovnávaní používal znalec mikroskopy s 10 x zväčšením, 50 x zväčšením a 70 x zväčšením a popisoval cca 50 znakov, čo v odbornej praxi postačuje na závery znaleckého dokazovania. Znalec tiež podrobne popísal, čo všetko sa skúma pri znakov ako sú rýchlosť, rytmus, pravidelnosť, dynamičnosť, postupnosť, spojitosť, adjustácie, smer pohybu a pod.. Znalec opakovane poukazoval na variabilitu písma navrhovateľky na porovnávacích podpisoch navrhovateľky, keď stupeň variability nemohol skúmať na spornom podpise, keďže bol len jeden. Po oboznámení sa s obsahom Znaleckého posudku číslo 1/2014 zo dňa 14.1.2014 možno konštatovať, že tento obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 17 ods. 3, 5, 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a

prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dôkazová časť, ktorej neexistenciu namietala navrhovateľka, sa nachádza na stranách 10 - 23 predmetného znaleckého posudku. Znalec sa s námietkami navrhovateľky k jeho znaleckému posudku vysporiadal bez pochyb o správnosti jeho tvrdení, zotrval na záveroch znaleckého dokazovania, a preto súd nemal pochybnosti o hodnovernosti jeho zistení a znalecký posudok považoval za dôveryhodný a vecne správny a vyhádza z neho pri svojom rozhodovaní. Z uvedených dôvodov zamietol súd návrh navrhovateľky na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom.

Predmetom sporu zostala ďalej požiadavka navrhovateľky na zaplatenie náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru v sume 3.587,51 eura. Ako už bolo konštatované vyššie, dospel súd k záveru, že pracovný pomer navrhovateľky u odporcu bol skončený platne, a to dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.6.2012. Nárok na náhradu mzdy vzniká zamestnancovi iba pri neplatnom skončení pracovného pomeru, čo nie je prejednávaný prípad. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebola požiadavka navrhovateľky na zaplatenie náhrady mzdy dôvodná.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že nebol preukázaný navrhovateľkou tvrdený dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru a v nadväznosti na to nebol daný ani nárok na zaplatenie požadovanej náhrady mzdy, a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol považujúc ho za neopodstatnený.

O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a plne úspešnému odporcovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 702,51 eura, a to za 3 úkony právnej služby á 29,88 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 11.10.2012, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu zo dňa 16.10.2012, účasť na pojednávaní dňa 13.12.2012), za 1 úkon právnej služby á 91,29 eura (účasť na pojednávaní dňa 5.2.2013), za 3 úkony právnej služby á 131,13 eura (účasť na pojednávaní dňa 4.6.2013, písomné podanie na súd - vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 23.1.2014, účasť na pojednávaní dňa 9.9.2014) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., za 1 úkon právnej služby á 65,56 eura (účasť na pojednávaní dňa 30.9.2014, pri ktorom sa vyhlásili rozhodnutie vo veci samej) podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z., 3-krát režijný paušál á 7,63 eura, 2-krát režijný paušál á 7,81 eura, 3-krát režijný paušál á 8,04 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktorú prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia je odporkyňa povinná podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

O náhrade trov konania štátu rozhodol súd podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnej navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania v sume 712,05 eura, čo predstavuje znalečné zaplatené znalcovi v zmysle uznesenia číslo konania 10Cpr/2/2012-138 zo dňa 5.2.2014 a uznesenia číslo konania 10Cpr/2/2012-179 zo dňa 10.9.2014 zo štátnych rozpočtových prostriedkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.